N°. 59. A°. 1841.

ZATURDAG, den 24sten JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 Julij 1841.*

(28982) JACQUES GUILLAUME MEURS, heeft aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Colonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 31 Mei.

Het bekende voorstel van sir R. Peel, om het Lagerhuis te doen verklaren, dat het geen genoegzaam vertrouwen in de tegenwoordige ministers stelt, en dat het, onder zoodanige omstandigheden, met de constitutie strijdig was dat zij langer aan het bewind bleven, heeft eergisteren en gisteren genoemd Huis bijna uitsluitend bezig gehouden, nadat de voorsteller zich daaromtrent in het breede verklaard en onder anderen op historische gronden betoogd had, hoe, sedert de komst van het huis van Hanover op den Engelschen troon, de beroemdste staatslieden, zoo als sir R. Walpole, lord North en de hertog van Wellington, het roer der zaken uit de handen hadden gegeven, zoodra zij, over gewigtige punten, de meerderheid tegen zich hadden, of zelfs, zoo als met lord Sidmouth in 1801 het geval was, slechts eene zeer geringe meerderheid aan hunne zijde telden. Hij, sir R. Peel, zelf, had, herinnerde hij, deze voorbeelden nagevolgd, en lord J. Rusell, die thans eenen anderen weg insloeg, had in een door hem uitgegeven staatkundig werk gezegd, dat geene raadslieden der kroon aan het bewind konden blijven, bijaldien zij het vertrouwen van het Huis der Gemeenten derfden.

In het andere deel zijner rede somde hij de talrijke gevallen op, in welke lord Melbourne en zijne ambtgenooten hunne ontwerpen afgestemd hadden gezien, of tot het wijzigen daarvan, in den geest der conservativen, genoodzaakt geweest waren. Zoo wel hij, als andere leden der behoudende partij, inzonderheid sir J. Graham, trachtten tevens de naar hun inzien verkeerd genomen maatregelen van het tegenwoordig kabinet, zoo wel ten aanzien der buiten-als binnenlandsche politiek, in het licht te stellen, terwijl sir R. Peel, in den loop zijner rede, meermalen te kennen gaf hoe hij het niet onmogelijk achtte weder tot eersten minister benoemd te zullen worden, in welk geval hij zeide tijd van beraad te zullen vragen, om te overleggen wat ten algemeenen beste hetraadzaamst was. Alles wat hij bij deze gelegenheid voordroeg onderscheidde zich weder, als naar gewoonte, door geregelde ontwikkeling van denkbeelden, met de meest mogelijke bescheidenheid gepaard, welke door verscheiden leden, die hem ondersteunden, op verre na niet in gelijke mate bewaard is.

Van de ministeriële zijde is hoofdzakelijk aangevoerd hoe het Huis zelf, bij gelegenheid van een soortgelijk voorstel als het tegenwoordige, met de meerderheid van een en twintig stemmen verklaard had, zijn vertrouwen aan de tegenwoordige raadslieden der kroon te schenken; dat zulks bij verschillende gelegenheden was gebleken, en dat de ministers, mogten zij ook nu of dan de meerderheid tegen zich hebben, volkomen geregtigd waren wunne posten te behouden, tot dat zij, door eene ontbinding van het parlement, den volksgeest hadden geraadpleegd.

De discussiën zullen voortgezet worden. Sir R. Peel heeft niet in een zoo lang uitstel der bijeenkomsten toegestemd, alvorens van lord J. Russell de verzekering ontvangen te hebben, dat de verdere behandeling zijner motie den voorrang boven alle andere zaken erlangen zou.

— In een der bij ons ontvangene jongste dagbladen van New-York vinden wij de volgende bijzonderheden uit *William's Annual Register for* 1837 overgenomen, waarvan de mededeeling ons geschikt voorkomt, om, naar aanleiding van het dien enkelen der 24 Uniestaten (Newyork) betreffende, zich van het belangrijke der Vereenigde Staten van Noord-Amerika een meer juist denkbeeld te kunnen vormen.

Er zijn in den staat Newyork 798 opene steden, dorpen, marktvlekken en 9 ommuurde grootere steden. De bevolking der stad Newyork in 1830 telde 202,589 zielen, reeds in 1835 was dit getal tot 270,089 aangegroeid. Er zijn op dit oogenblik in dezen staat 124 dorpen, die het burgerschap hebben verkregen (*incorporated villages*). De dorpen worden bestuurd door eenen president en raden, die jaarlijks door het volk gekozen worden. Het geheel getal der in den staat Newyork aanwezige personen, in 1825, was 1,616,458; in 1835 bedroeg dit getal 2,174,517. In 1825 waren in den staat 7,160,967 *acres* lands in kultuur; in 1835 waren er 9,655,426 *acres* beteelden grond. Er zijn 1746 postkantoren. Het bedrag der tol gelden, op alle de New-Yorksche kanalen, in 1836, geheven, was 1,614,336 dollars 43 cents Het getal vaartuigen, bij het kantoor van controle geregistreerd als in 1836 de kanalen te hebben bevaren, was 3,167; het geheel getal van in- en uitgeklaarde schepen op alle de kanalen, in 1836 was 67,270. Er zijn thans in den staat 11 spoorwegen in werking, te zamengevat eene lengte van 233 mijlen beslaande. De geheele opbrengst van publieke verkoopingen in 1836, was 53,253,292 dollars 98 cents. Er zijn in den staat New-York 11 spaarbanken. Het kapitaal der zee-assurantie-maatschappijen binnen de stad New-York gevestigd, is 5,650,000 dollars. Dat der brandassurantie maatschappijen 5,600,000 dollars. Het zamengevat kapitaal der assurantiekompagnien, behalve die in de stad New-York zelve bedraagt 4,026,731 dollars. In het stedelijk tolkantoor van New-York zijn als bedienden werkzaam; aan het ontvangst bureau 54 klerken, aan het zeekantoor 13, aan het opzieners-bureau 6, aan het schatters bureau 6 klerken. Er zijn 109 inspecteurs, 11 nachtwakers en 8 sloeproeijers. Het getal der uit vreemde landen in de haven van New-York aangekomen schepen, in 1836, was 2.293. Er zijn in deze haven, gedurende de jl. 6 jaren uit vreemde landen aangekomen 266,493 passagiers. De begroote waarde van onroerenden eigendom in de stad New-York, in 1836, was 233,742,303 dollars; die der roerende eigendommen 75,758,617 dollars. Het geheel getal der begrafenissen, in de stad New-York, gedurende het jaar 1836, was 8009, van sedert 1824 was het zamengevat getal der begrafenissen 81467. Het tegenwoordige getal der ter walvischvangst varende schepen, eigendom der particulieren en van compagnieschappen in dezen staat, is 55: scheepsinhoud meer dan 15,000 ton, met een kapitaal van ruim 1,500,000 dollars, en eene bemanning van 1350 koppen. In de Auburn-staatgevangenis, in Dec. 1836, waren 652 veroordeelden, in de Sing-sing gevangenis, in Sept. 1836, 726 veroordeelden in hechtenis.

Fabrijken. De geldswaarde der manufactuur artikelen in den staat, was 60,669,067 dollars. De waarde van manufactuur artikelen in de stad New-York, in 1835, was 2,788,347 dollars. Er zijn in den staat 8 glasfabrijken, en 2 ketting-kabelfabrijken.

Het getal der procureurs en advocaten in den staat, in 1837, was 2,161.

Het getal der practizerende geneesheeren en wondheelers in den staat, is 2,876.

Het getal der geestelijken in den staat, in 1837, was 2,192.

Het getal der troepen, officieren en gemeenen, in 1836, was 193,610.

— Sedert 1836 bestaat alhier, onder den naam van *Female Servante Home Society*, eene maatschappij, wier doel is om te zorgen voor de buiten dienst zijnde vrouwelijke dienstboden. Uit deswege gedane nasporingen is gebleken dat er omstreeks 107,000 vrouwelijke dienstboden in Londen en in de onmiddellijke nabuurschap zijn, waarvan altijd 15,000 buiten dienst of van dienst veranderende zijn. Vele dezer laatsten geraken in verkeerde handen, of tot ellende, daar hunne geringe bezitting, zoo lang zij geene dienst hebben, weldra is verteerd. Tot onzedelijkheid vervallen, komen zij nooit weder in eene behoorlijke dienst. De bedoelde maatschappij trekt zich derhalve de buiten dienst zijnde vrouwelijke dienstboden aan; er zijn daartoe huizen opgerigt; aan het hoofd van elk huis is eene bedaagde vrouw gesteld; degene, die hierin eene plaats wil erlangen, meldt zich bij een lid der maatschappij aan, en betaalt een schelling in de week, daarvoor heeft zij woning, vuur, licht, een bed en het gebruik van de keuken, 's ochtends en 's avonds wordt godsdienstoefening gehouden en in allen opzigte wordt op het zedelijk karakter der dienstboden gewerkt. Deze instelling heeft reeds veel goeds voortgebragt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Junij

Volgens de thans ontvangene Londensche bladen tot den 22sten Mei, had het ministerie *Melbourne* het voornemen om het parlement te ontbieden, toen nog niet regtstreeks geopenbaard. Daar echter de kanselier van de schatkist den 20sten in het lagerhuis te kennen had gegeven, dat hij maandag den 24sten in commité een voorstel tot het heffen der regten op de suiker op den ouden voet doen zou, hield men het te Londen er algemeen voor, dat het ministerie zoo spoedig mogelijk de geldelijke aangelegenheden voor 1842 wilde regelen om de behandeling van alle verdere zaken aan een binnen weinige weken nieuw te kiezen parlement over te laten. Naar het schijnt echter zullen de ministers vooraf in het Lagerhuis nog eene beraadslaging over de graanwetten uitlokken, die onder de bestaande omstandigheden wel tot geen bepaalden uitslag leiden kan, maar toch de aandacht des volks nog meer op dit punt rigten zal. Blijkbaar rekent het ministerie, om bij de aanstaande verkiezingen de over-

winning te behalen, op de krachtige stem, die zich onder de massa der bevolking voor eene vermindering der regten op vreemd graan, en dus, zoo als men dat noemt, voor goedkoop brood zal verheffen. De tory bladen beschuldigen steeds het ministerie *Melbourne*, dat het, om staande te blijven, geheel het land in rep en roer wil brengen.

— De dagbladen der oppositie meenen het er voor te moeten houden, dat het bestuur in het onzekere is, hoedanig hetzelve moet handelen in de zaak van de zes in beslag genomene dagbladen der hoofdstad. Volgens genoemde dagbladen, kan uit het voorgevallene een proces ontstaan, waarbij ter zake van den bekenden aanslag te Grenoble thans geheel vergetene gebeurtenissen zullen moeten worden opgehaald, bij welke door het tegenwoordige bewind zeer begunstigde personen eene schandelijke rol hebben gespeeld, en kan een en ander aanleiding geven, tot het aan den dag brengen van onderscheidene omstandigheden en daadzaken, welke tot op dit oogenblik in het duistere zijn gebleven.

— »Nooit zagen wij — zegt de *Revue de Paris* — een crimineel proces voor het hof van pairs minder belangstelling en nieuwsgierigheid wekken dan de zaak van Darmes. Het misdrijf is zoo blijkbaar, de hartstogten die den moordenaar het wapen in de hand gaven, zijn zoo laag, de voorgewende theoriën die zijn verstand op het dwaalspoor konden leiden, zijn zoo stuitend, dat niets in zoodanige debatten aandoeningen kunnen wekken, die dezelve min of meer verheffen. Men ondervindt eene soort van verstomming tegenover zulk eene verblinding; men vraagt zich met ontzetting of voor sommige wezens de zedelijke wetten niet bestaan? — De procureur-generaal, de heer Franck Carré, heeft in deze droevige zaak ernstige en welsprekende woorden doen hooren; hij heeft de hartstogten en de ontwerpen der uiterste partijen met eene strenge energie geschetst. In zoodanige omstandigheden zeker brengt het regt en de verpligting van het publiek ministerie mede zulke afzigtige en diepe wonden aan te wijzen, die onze maatschappij ondermijnen.

— De opgang, dien Mlle. Rachel te Londen maakt, grenst wezenlijk aan het wonderdadige. Iedere vertooning brengt bij de 1000 £sterl. op. De Hertog van Wellington heeft een bezoek bij haar afgelegd. Zij heeft uitnoodigingen ontvangen van de Koningin en de Koningin Douairière, Lady Jersey, Ladey Alesbury, Lord Normanby, Lord Clarendon en vele andere hooge personaadjes van Groot-Brittannie. Dit is inderdaad vleijend voor onzen nationalen hoogmoed, en de toejuiching onzer jonge treurspelspeelster zou ons nog meer verblijden, zoo hare zwakke gezondheid bij ons geene bekommering wekte.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 31 Mei.

Volgens brieven uit Alexandrie van 26 April stierven er te Caïro dagelijks 110 á 115 menschen, waarvan 70 á 80 aan de pest en onder deze veel aanzienlijke personen. Te Alexandrie stierven er dagelijks meer dan 20. De meeste bezorgdheid wekte het dat de pest ditmaal ook in het gedeelte der stad, hetwelk door Europeers bewoond wordt en tot nog toe verschoond gebleven was, doordrong. De pest had zich ook reeds aan boord van twee Engelsche en twee Oostenrijksche schepen vertoond. De laatste Fransche pakketboot had alle inneming van passagiers geweigerd. *Mehemed-Ali* hield zich zeer afgezonderd op zijn landgoed.

Eenige bijzonderheden over het Stoomschip de President.

Het is welligt niet onbelangrijk, eenige bijzonderheden aangaande het Stoomschip »*President*" te verneemen, over welks noodlot men in bangen twijfel verkeert, en waarvoor nu wel het ergste te vreezen, en bijna niets meer te hopen is. — De volgende opgaven der afmetingen van de »*Stambul* en *Mahmudié*," zijn aan de »*Adria*" ontleent, en uit de vergelijking met deze beide stoomschepen blijkt eerst regt de kolossale grootte van den *President*.

	PRESID.	STANB.	MAHM.
	(*Engesche voeten.*)		
Lengte van het verdek . . .	273.	196.	160.
Breedte der boorden . . .	72½ (1)	27.	23½.
Diepte	41.	17.	16.
Paardenkracht.	540.	160.	120.
Tonnen-inhoud	2366.	620.	428.
Bemanning	80. (2)	26.	25.

De *President* is dus 77 voet langer, 45½ breeder en 24 voet dieper, 380 paardenkracht sterker en 1746 tonnen grooter dan de *Stambul*. — De *President* heeft even als de nieuwste Amerikaansche paketbooten, een dubbel verdek, dat de passagiers, zelfs bij slecht weder, het genot der wandeling veroorlooft. De inwendige inrigting van den *President* is smaakvol en *comfortable*, ofschoon niet zoo sierlijk en kostbaar als van de *British Queen*. De zaal is ruim, met spiegels en standbeelden der vier grootste mannen van Amerika versierd, met een heerlijk tapijt en mahonijhouten tafels voorzien, waaraan 130 personen plaats kunnen nemen. De wanden van de galerij die uit de zaal naar de slaapkajuiten en het dames-kabinet voert, zijn met tapijten behangen, die tooneelen uit het leven van Columbus voorstellen; als: 1°. verschijnt hij met zijnen zoon Diego aan de poort eens kloosters, brood bedelend; 2°. de ontdekking der nieuwe wereld; 3°. zijn triomfintogt aan het hof van Ferdinand en Isabella, en 4°. zijne gevangenschap en ellende. — Het dameskabinet is blaauw met goud versierd en bevat eene piano forte, benevens eene uitgezochte bibliotheek. De voorkajuit, waarvoor men echter even veel als voor de groote kajuit, namelijk 51 guinjes betaalt, is zeer eenvoudig, en laat veel te wenschen over. De *Presid.* heeft nooit eene buitengewoon snelle reis gemaakt, en verkreeg daarom bij velen den spotnaam »*Slow Coach*" langzame koets. Gelijk bekend is, nadert tegenwoordig de *Mammouth* van 3200 tonnen en 1000 paardenkrachten zijne voleinding, welke het grootste stoomschip zal zijn, dat ooit den oceaan doorploegde.

(1) Over de raderkasten gemeten.

(2) De passagiers medegerekend, bevonden er zich dus 110 menschen op den »*President*."

MENGELWERK.

Een schoone trek van Rubini.

La France musicale vermeldt de volgende anecdote van den grooten zanger Rubini, die in weerwil van zijn groot talent, zijnen grooten rijkdom en de algemeene gunst die hij geniet, volstrekt geene vijanden heeft. De Italiaansche zanger in het zoonaamde komische *genre* (*buffo*), de heer Ruggiero had onlangs in Parijs een concert aangekondigd, waarop Rubini, uit beleefdheid voor zijnen landgenoot, niet alleen bereidwillig zijne eigene medewerking beloofde, maar ook nog den vorigen dag, die van Mlle C. Grisi en andere geachte kunstenaars had verschaft. Eenige minuten voor den aanvang, treedt Rubini zoo als gewoonlijk vrolijk in de voorkamer van de concertzaal, en verneemt bij Ruggiero naar den toeloop van het publiek. — Slecht, vriend! antwoordt deze, terwijl hij de zaaldeur half opende en den kunstenaar de vele ledige stoelen liet zien. — Welaan, riep Rubini, dan neem ik de overigen, en daarbij begon hij op eene menigte briefjes het woord *loué* te schrijven, die hij door eenen bediende op de ledige plaatsen liet bevestigen. Mlle Grisi had juist hare groote aria onder de toejuiching der hoorders geëindigd, toen twee ernstige Engelschen, ieder met eenen dubbelen tooneelkijker gewapend binnentreden, overal naar eene zitplaats omzien, maar niet dan *loue*, en, altijd *loué* daarop zien vastgehecht. Toen de heer Ruggiero door de zaal ging, vroeg een der Engelschen hem om twee zitplaatsen. — Ik zal u naar den rijken en beroemden man brengen — antwoordde Ruggiero — die ze alle besteld heeft, en hiermede bragt hij hem tot Rubini. — Mijne heeren, zeide Rubini, ik heb voor 1000 franken plaatsen genomen om den benificiant te gemoet te komen; wilt gij de twee plaatsen voor 1000 franken hebben, dan zijn zij tot uwe dienst. — De spotachtige toon stak de eergierige Britten een weinig; de eene van hen nam zeer bedaard eene banknoot van dat bedrag uit zijne portefeuille, overhandigde deze den kunstenaar, en nam met zijnen medgezel in de zaal plaats. Zij kenden Rubini niet, maar toen hij spoedig daarna optrad, en in de beroemde aria van Cimarosa. »*Pria che spunti*" allen wegsleepte, stemden ook de twee vreemdelingen in de algemeene toejuiching in, en verklaarden dat zij het genoegen van Rubini te spreken en te hooren geenszins te duur hadden betaald.

Pharao's Droom.

Iemand maakte eens de aanmerking, dat hij den droom van Pharao toch maar niet begrijpen kon, want hij zag niet in hoe het mogelijk was, en hoe een mensch zich verbeelden kon, dat zeven magere koeijen zeven vette opaten, zonder dat men het haar kon aanzien. »Dat heb ik ook niet kunnen begrijpen," zei een koopman, die er bij tegenwoordig was, »tot dat ik eene vrouw nam. Ik had zelfs meer dan zeven groote en dikke kas- en andere handelsboeken; mijne vrouw daarentegen had maar één klein, dun huishoudboekje. Ondertusschen had, met het eind van het jaar, dat kleine boekje al mijne groote en dikke boeken verteerd, zonder dat men het dit kon aanzien. Sedert dien tijd geloof ik aan de droom van Pharao."

De verontschuldiging.

Miravaux werd op zekeren dag door een hardnekkigen bedelaar aangesproken, die eene aalmoes van hem verlangde. »Hoe komt het," vroeg Miravaux, »dat een kloek kerel als gij zonder werk is?" — »Ach!" antwoordde de bedelaar, hem armhartig aanziende, »als gij wist hoe lui ik ben!" Dit antwoord was zoo koddig en onverwacht, dat Miravaux den knaap een stuk zilvergeld gaf.

ADVERTENTIËN.

De HEEMRAAD der Divisie *Saramacca*, brengt bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de sluiting van het Kanaal van *Wanica* plaats zal vinden op Zondag avond den 5den September en aanhouden tot den 12den, dat voorts de vaart telken Spring *zes* dagen zal worden opengesteld, met uitzondering van de Nieuwe Maan Spring invallende den 14den October gedurende welke, met voorkennis en goedkeuring van Heeren Hoofd-Ingelanden, de dammen niet zullen worden weggenomen, ten einde de uitdieping behoorlijk te kunnen bewerkstelligen.

Paramaribo, den 22 *Julij* 1841.

De Heemraad voornoemd,

J. F. ROUX.

Bekendmaking.

☞ GODSDIENSTOEFENING bij de *Engelsche Episcopaalsche Kerk*, op *ZONDAG*, den 25sten dezer, des morgens *half negen* uren.

(27501) De ondergeteekende zal op Dingsdag den 3den Augustus, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS doen verkoopen:

De Slavin *Christina* met hare dochter *Tamra*, bekwame Huismeiden, vroeger op Plantaadje gewerkt hebbende.

Paramaribo, den 24 *Julij* 1841.

F. G. SCHACHTRUPP.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 23sten dezer, het Schip *Hendrika*, Kapt. H. K. Sietzema.

Idem, het Schip *Alcyon*, Kapt. J. van der Kolff Wz. — Beide naar Coppename.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.